

В. І. Жиглов

Приручена лань

Переклала
на українську мову Неплюєва Олена

В. И. ЖИГЛОВ

**Приручена лань.
Переклала на українську
мову Неплюєва Олена**

«Издательские решения»

Жиглов В. И.

Приручена лань. Переклала на українську мову Неплюєва Олена /
В. И. Жиглов — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-747629-8

Це чудова книга про природу. У ній розповідається про дивовижну долю прирученою дикої лані. Я дуже сподіваюся, що, прочитавши мою книгу, люди будуть дбайливіше ставитися не тільки один до одного, але і до всієї живої природи, включаючи тих, що оточують нас домашніх і диких тварин. Книга стане прекрасним подарунком для ваших близьких.

ISBN 978-5-44-747629-8

© Жиглов В. И.
© Издательские решения

Приручена лань Переклала на українську мову Неплюєва Олена

В. І. Жиглов

Переводчик Олена Неплюєва

© В. І. Жиглов, 2017

© Олена Неплюєва, переклад, 2017

ISBN 978-5-4474-7629-8

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Було це в далекі дитячі роки. Коли я закінчив третій клас школи і мені виповнилося 10 років, батько вирішив узяти мене на все літо в геологічну експедицію.

Дорога була довгою і ми разом з декількома іншими співробітниками геологічної експедиції виїхали з міста Алма-Ати рано вранці у відкритому кузові вантажної машини, в якому були встановлені прикріплені до бортів дерев'яні лавки. Уздовж дороги стояли телеграфні стовпи з електричними проводами.

Іноді на цих проводах сиділи самотні птахи, що мають дуже незвичайне синьо-блакитне забарвлення. В небі кружляли зграї жайворонків та їх мелодійний крик часом долунав до нашого слуху крізь гул машинного мотору. Нас безперервно оббивали потоки зустрічного теплому вітру і ми з піднесеним настроєм рухалися у напрямку до наміченої мети.

Після того, як ми проїхали кілька годин по дорозі, то перед нашим поглядом відкрилися степові простори. Кругом, куди не глянеш – від краю і до краю – стелилась одноманітна степова рівнина, яка плавно зникала за горизонтом. Не було ні єдиного пагорба і навіть жодного деревця, за що б зачепився погляд подорожнього. Цей одноманітний степовий пейзаж чимось нагадував безмежну морську гладь в години великого штилю, коли навіть найменший вітерець не заколише хвилю.

Навесні весь степ просинається після зимової сплячки і розквітає неймовірно яскравим великим кольоровим килимом. Спочатку, прямо з-під снігу, а часом навіть і на снігу, з'являються перші квіти. І хоча сніг ще не розтанув, але ультрафіолетові сонячні промені легко проникають через нього, прогрівають землю, та пробуджують квіткові цибулини пролісків.

Потім розквітають дрібні сині іриси, іменовані в народі «Зозулині слізки». А вже після того, як степ вкривається молодою зеленню, то на його смарагдовому тлі спалахують квіткові галявини червоних або оранжево-жовтих тюльпанів. Іноді зустрічаються великі фіолетові або бузково-жовті іриси, а також дикі півонії, іменовані в народі «Маріїне коріння». Але найвищої кульмінації це цвітіння досягає в кінці травня, коли розпускаються червоні маки!

З приходом спекотного літа настає неймовірна спека без жодного дощу, колиртутний стовпчик в денний час рідко опускається нижче 35 градусів, при цьому під прямими променями сонця, земля прогрівається до 60—70 градусів. Якщо при цьому розбити яйце на розпечену під сонцем дощечку, то воно дуже швидко запікається на сонці!

Все буйство степових барв вмить зникає до наступної весни і весь степ покривається одноманітним світло-коричневим кольором, вигорілої на сонці трави, а земля висихає і розтріскується глибокими тріщинами.

Але рослинність повністю не гине і її місце займає посухостійкий низькорослий полин. Після того, як він зацвітає своїм непоказним дрібним жовтим кольором, то по всьому степу розноситься дуже гострий дурманний полиновий аромат. Цей запах настільки сильний і стійкий, що здається ніби він огортає все навколо невидимою завісою своїх мереж, з яких ні одному мешканцю цих місць не вдається вирватися. І тоді по всьому степу цілющий ковток свіжого повітря, позбавленого дурманного полинового аромату, стає вже неймовірною мрією.

Успекотний полудень ми доїхали до невеликого джерела і поруч з ним зробили зупинку. Вдосталь напившись холодної води і взявши її з собою, ми рушили далі і тільки ближче до вечора досягли поставленої мети.

Прямо на безкрайніх степових просторах розташовувався невеликий наметовий табір, в якому було близько 30 співробітників геологічної експедиції. Поруч з табором знаходилася похідна кухня, а недалеко від ароматно димлячих котлів, в яких на відкритому вогні готувалась вечеря, стояла велика дерев'яна бочка накрита мішковиною зі свіжим хлібним квасом.

Вдосталь напившись хлібного квасу і наївшись, я пішов спати в намет. Ліг в просторий спальний мішок, що знаходився на розкладному ліжку, я незабаром міцно заснув.

Рано вранці, як тільки розвиднилось і ще не було палючої денної спеки, всі співробітники експедиції, поснідавши, вирушили на польові маршрути вести геодезичну зйомку місцевості і реєструвати покази геологічних приладів. Мене ж ніхто не став турбувати і я продовжував спати.

Прокинувся я від дуже незвичайного шуму, схожого на стукіт. Я відкрив очі і озирнувся навколо. У просторому брезентовому наметі стояли ще два ліжка зі спальними мішками, але нікого, крім мене було, і незабаром я знову задрімав.

Але ось незвичайний стукіт повторився знову і я, піднявши догори свій погляд, побачив на полотнищі намету якісь дивні поглиблення. Мені було дуже цікаво дізнатися про їх походження та встав з ліжка я доторкнувся до них. Але як тільки я доторкнувся до них своєю рукою, сталося щось неймовірне: пролунав невеликий удар і ці поглиблення відразу зникли.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.